

Vid Protesfabrikens Stängsel

Håkan Hellström

Vid protesfabrikens stängsel
La du din hand på min axel
Och sa att livet var något enkelt
Men jag kunde inte hålla med dig

På en betonglagd äng stod vi
Du bad mig ta kärlek lätt som en vind
Men jag var så ung och dumdristig
Och tårar rann ner för min kind

För vem kan glömma att stjärnorna någon gång blir stenar
Och vem vet hur länge vi har varandra
I en nedlagd hamnstad full av misstro och ohållbarhet
Mötte jag min kärlek